

Mimoza Muratis tale ved solidaritetsdemonstration for Palæstina

Taler

Mimoza Murati
Aktivist

Dato

23. november 2023

Sted

Halmtorvet

Mit navn er Mimoza Murati, og jeg er vred! I seks uger er bomberne regnet ned over Gaza. I seks uger har vi hørt det psykiske skrig, der skærer gennem verden. Verden over har gaderne genlydt af råbene fra os magtesløse, der er tvungne vidner til et folkemord. Det er millioner af stemmer, der vredt rejser sig. Vi er den vrede! Hver især står vi her revet itu mellem vores menneskelighed og vores raseri. Vores følelser er forskellige, men som vi står her, er vi det samme mønster, som millioner af andre. Vi er det mønster af vrede, der nægter at finde os i en fremtid, hvor verden bliver nægtet retfærdighed og værdighed. Jeg er vred over alle de sange, som de bombede aldrig vil synge, over de fejring, de aldrig vil opleve. Jeg er vred over, at samtidig med, at palæstinenserne berøves deres liv, berøves de deres menneskelighed af en ekstremistisk politisk kaste i Israel og af dens enablers i de vestlige medier. Og jeg er vred over, at vores regeringer holder hånden over Israel. Jeg er vred, fordi jeg ved, at deres medløberi er deres løfte til hinanden om, at de i fremtiden kan gentage Israels forbrydelser overfor andre undertrykte, afhængige og koloniserede folk. De magthavere, der kan se igennem fingre med bombede hospitaler og skoler, med børn uden fremtid, med fascistiske dødspatroljer på Vestbredden, med fordrivelsen af millioner – de kan se igennem hvad som helst, når det passer i deres interesse. I øjeblikket er den interesse at sikre billig naturgas fra Palæstinensisk farvand. Allerede før deres folkemord er bragt til ende, har Israel både åbnet og afsluttet udbuddet på en gasforsyning så stor, at den sætter hele verdens skæbne på spil. Den amerikanske flådes tilstedeværelse skal sikre de investeringer, mens de holder sværdet over enhver, der kunne tænkes at reagere på Israels forbrydelser. Og jeg er vred på et EU, der konsekvent har gjort alle, som ikke er fra det nordvestlige Europa til fremmede i sådan en grad, at Middelhavet er gjort til et makabert ekko af de israelske forbrydelser. Jeg er vred over et USA, der konsekvent bruger andre mennesker til at teste deres våben og militære kapaciteter på. Jeg er vred på de arabiske “ledere”, der på trods af store ord ikke har så meget som en lillefinger at

række til palæstinenserne. Jeg er fyldt med vrede, men også med mod. For vi vil ikke glemme de lektier, vi lærer nu. I Cairo trådte folket ind på Tahrir-pladsen for første gang siden diktatoren Al-Sisi myrdede pladsbevægelsen. I italienske og spanske havne bliver våbenleverancer til Israel standset af organiserede havnearbejdere. Verden over bliver våbenselskaber, som danske Terma, mødt af blokader. Jeg ved, at mange af jer, der står her i dag – ligesom jeg – selv er flygtet fra krig og undertrykkelse. Vores solidaritet med Palæstina og andre undertrykte befolkninger stammer også fra vores egne erfaringer med tab og flugt. Men i et land som Danmark kan en sådan solidaritet have konsekvenser. Især for os, der er udlændinge. Det var netop på grund af den her solidaritet, at jeg i 2015 var med til at hjælpe syriske flygtninge med at forenes med deres venner og familie i Europa. Af den grund blev jeg sigtet af den danske stat for menneskesmugling. Efterfølgende rådede min advokat mig til at skrue ned for mit politiske arbejde, indtil jeg fik statsborgerskab. Ellers kunne jeg risikere at blive udvist. Jeg vil gerne indrømme, at jeg har haft øjeblikke, hvor jeg har ladet mig skræmme. Jeg vil gerne indrømme, at der har været øjeblikke, hvor jeg har valgt at være stille af frygt. Af frygt for den straf, de ville give mig, hvis jeg rørte på mig. Hvis jeg bare venter lidt endnu, er jeg sikker, har jeg tænkt. Bare lidt endnu, så er jeg ude af farezonen, har jeg tænkt. Og det er lige præcis derfor, vi ikke får statsborgerskab. Det er lige præcis derfor, de holder os i en permanent zone af fare og risiko. Så de kan blive ved med at plyndre og hærge i vores hjemlande i fred, mens vi ser passivt til og klynger os til halve rettigheder. Den danske stat ved udmærket godt, at der inden for dets grænser findes efterkommere af undertrykte folk, som ville gøre alt i deres magt – hvis de fik nogen – for at bekæmpe dansk imperialisme i verden. Og derfor vil de aldrig give os den magt! Vi bliver nødt til at kæmpe herfra, hvor vi står – og som dem, vi er! Vi, de udstødte, de papirløse, de asylsøgende, er som snedriver på et bjerg. På overfladen har det set ud som om, vi er stået stille, men under overfladen har vi bygget kraft og samlet energi. Og nu er tiden inde til, at forandringen bryder ud fra os, ikke som en stille brise, men som en ustoppelig lavine. En lavine af vilje, håb og ubøjelig styrke, der river gamle systemer ned, skaber nye stier og ændrer verden for evigt. En lavine af hele verdens udbyttede og undertrykte, som tager magten tilbage. Og den her lavine vil ikke blive ignoreret, vil ikke blive stillet tilfreds med halve løsninger. Den vil rulle frem, vokse sig stærkere, indtil den skaber en ny verden – en verden, hvor vi alle er lige, og hvor Palæstina er frit! Kampen for retfærdighed for Palæstinas folk er en kamp for retfærdighed og værdighed for alle! Der er ikke det undertrykte folk i verden, der ikke i hjertet føler den palæstinensiske lidelse. Der er ikke det folk, der har mærket

uretfærdighed, som ikke mærker Palæstinas lidelser i sjælen. Og der er ikke nogen lidelser i verden, som ikke mærkes af vores palæstinensiske brødre og søstre. Palæstina er, hvor alverdens vold og undertrykkelse mødes i en ekstrem udslættende kraft. Palæstina er menneskehedens frontlinje – mod imperialismen, mod fascisme, mod racisme, mod nedrivninger, mod fordrivelse, mod ekstraktivisme, mod global kapitalisme, mod ren og skær menneskeforagt! Palæstina er hele menneskehedens kamp! Palæstina er frihedens doktrin! Palæstina er den pris, der får os til at se den verden, vi vil kæmpe for! En verden uden vold og undertrykkelse! Og vi, de udstødte, de fordømte her på jorden, vil føre an i denne kamp for retfærdighed og værdighed – som en lavine, der vil forandre verden for altid!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mimoza-muratis-tale-ved-solidaritetsdemonstration-for-palaestina>